

[Holstein.]

boernes Sammenslutning længe har været klar over. Det kan jo kun paaskønnes, at Landboforeningslederne omsider ogsaa er klar paa dette Forhold, men det indeholder samtidig en fuldkommen Desavouering af hele den Forligspolitik, hvortil de paagældende Landboforeningsledere som Politikere har været medvirkende i allerhøjeste Grad. Vi kan fra vor Side for saa vidt kun hilse med Tilfredshed, at Venstre nu fremsætter en Dagsorden, som i Princippet og i det store og hele dækker Krav, som i Aar og Dag har været Landboernes Sammenslutnings Krav. Man er dog fra alle Sider klar over, hvad det er, der har bevæget Partiet til at fremsætte denne Dagsorden, ikke ved Rigsdagssamlingens Begyndelse, hvor den havde haft en Del Ræson, men Dagen før Rigsdagen hjemsendes paa Ferie. Ingen i denne Sal er i Tvivl om, at Partiet som Landboforeningerne smykker sig med laante Fjer, og det skal begge Parter have Lov til. Hvorfor skulde de ikke have Lov til at dække deres Nøgenhed med laante Fjer? Hvorfor skulde Venstrepartiets ærede Leder ikke have Lov til at lege den rige Fugl og den fattige Fugl med Landboernes Sammenslutning og med De Uafhængige. Den rige Fugl kommer susende, kommer brusende den sidste Dag før Rigsdagens Hjemsendelse: Og ser Du nu, Du fattige Fugl, Du fattige Fugl — det er De Uafhængige og L. S. —, hvor mine Fjedre skinne! Ja, vi ser det nok, men vi ved, som sagt, at det er laante Fjer, Fjer, som i høj Grad er laant i sidste Øjeblik. (Afbrydelse). Ja, jeg synes ærlig talt, de har været længe om det, for vi har her i Landet haft tre Kriseaar for Landbruget, vi er paa det fjerde, og jeg har i hvert Fald endnu ikke set Venstre i Form af en Dagsorden eller Interpellation smykke sig med Fjer, som tilnærmelsesvis i Straaleglans kan maale sig med dem, som det ved denne Dagsorden har sat, om jeg maa udtrykke mig saaledes, paa det nøgne Skrog.

Den højtærede Statsminister roste sig forleden Dag i Nakskov, Gud ved for hvilken Gang, af Regeringens planøkonomiske Politik. Af Landboforeningerne faar han nu Attest for, at hans Planøkonomi er en Politik uden Plan og uden Økonomi, der har afstedkommet et økonomisk Kaos, som er jævnbryrdigt med Marxismens sociale Kaos. Den højtærede Statsminister noterede ligeledes paa ny med Tilfredshed, at Frihandelens og Frikonkurrencens Tid i Verdensøkonomien uigenkaldelig er afsluttet. Paa samme Tid stod hans Kollega, den højt-

ærede Udenrigsminister i Aabenraa paa det radikale Landsraadmøde, længselsfuld efter Frihandelen og Frikonkurrencen, harmfuld over Nutidens verdensøkonomiske Krigstilstand. Mon den højtærede Udenrigsminister ikke overser, at Frihandelens og Frikonkurrencens og den kapitalistiske Liberalismes økonomiske Æra ogsaa var en økonomisk Krigstilstand mellem Staterne, ogsaa var en statsegoistisk Kamp for Tilværelsen, hvor den stærkere var sikker paa at faa Ret, hvor den, der enten var bedre udrustet fra Naturens Side gennem Besiddelsen af livsvigtige Raastoffer, eller som teknisk-industrielt havde et Forspring for sine Konkurrenter, havde lige saa stor Udsigt til at sejre og knuse sine Rivaler som i den militære Krig, den økonomisk rigeste og med de mest virkningsfulde tekniske Vaaben forsynede Part havde alle Chancer for at besejre og slaa Modstanderne.

Formanden: Taletiden er udløbet.

Holstein: Jeg beklager, at det kinesiske Æskesystem afskærer mig fra at fremsætte Bemærkninger om vigtige Spørgsmaal, om den højtærede Regerings Militærpolitik og Handelspolitik, men jeg skal saa tillade mig at fremsætte disse i den halve Time, som i anden Omgang er mig beskaaret efter den demokratiske Forretningsorden.

Aksel Larsen: Det er ikke en Maaned siden, vi efter en Dagsordensdebat havde en Afstemning her i Tinget, under hvilken Afstemning som saa mange Gange før samtlige andre Partier stemte imod os to Kommuner. Under denne Afstemning stillede jeg foranlediget dertil af den uhyre Vigtighed ved forskellige Lejligheder fra de socialdemokratiske Bænke Spørgsmaalet: Hvad er i Grunden det for en Front? Der blev ifølge Dagspressen — for jeg bekender, at jeg hørte det ikke — svaret Samfundsfronten, og Betegnelsen er saa rigtig, at vi Kommuner er parat til at underskrive den med begge Hænder. Det var Samfundsfronten, der i Fællesskab stemte vor Dagsorden ned. En overfladisk Betragtning kunde føre til det Resultat, at Samfundsfronten maa være gaaet i Stykker i Dag. For første Gang i lange Tider ser vi denne Sal opdelt i hinanden bekæmpende Grupper, og Kampen er endog saa bitter og haard, at selv agtværdige og loyale Partier som Venstre og de Konservative ser sig nødsaget til at gribe til det uhyggelige Vaaben, der hedder Dagsordener.

Jeg tror dog, at en lidt nærmere Be-